

Monety

Ziemia nasza Monecka,
Ziemia nasza kochana,
Tyś wielokrotnie byłaś opłakana.

Opłakali Cię Niemcy
Kiedy opuszczali,
Opłakali Polacy,
Kiedy przyjmowali.

Opłakali rolnicy,
Gdy ich przemieszczano,
Kiedy PGR robić planowano.

Lecz nie wszystko stracone
PGR upada,
Ziemia jest do zwrotu.
I łązy radości dla rodaków ze Wschodu.

Wracają Polacy
Zza wschodniej granicy,
Do swojej wiary
I mowy ojczystej.

Zakładają rodziny
Wychowują dzieci.
Często trzeba kogoś pożegnać
Ten czas tak szybko leci.

Już pożegnano pierwsze pokolenie,
Zostało drugie.
Już trzecie wychowuje dzieci.

A teraz pytanie
Największe na świecie.
A co będzie dalej?
Przyjdą łązy żalu, czy radości?
Co mamy myśleć o naszej przyszłości?
Gdzie nasze miejsce?
W Polsce, czy dalekim świecie?
W Monetach, czy w innym kraju?

Na to jeszcze szukamy odpowiedzi.

Autor nieznany